

Posudek diplomové práce Magdalény Feilhauerové

Magdaléna je houževnatá a dobře vnímá a nachází svoje témata, možná, že na začátku byl ten záběr až moc široký, ale mezi nakousnutými tématy se jí nakonec podvedlo najít, syntetizovat a vytvořit jeden objekt - instalaci.

Ačkoli se práce jmenuje Břidlice, vnímám ho jako spíš základní kámen na kterém, a kolem kterého, postupně Magdaléna začala stavět svůj domov - posvátné místo. Materiál, který k tomu použila byl kromě břidlice, cely, staré branky vonící domácí pálenkou atp. i klíčová slova a pojmy jako rodina, intimita, mateřství, tradice, komunita a kontinuita.

Její důležitá dovednost je práce v různých materiálech a měřítkách, ale i velmi důležitá schopnost přirozeně do své práce zapojovat lidi ze svého okolí, i ty kteří se pohybují mimo oblast umění. Takže talent přirozeně pracovat s místním materiálem v Magdalénině práci nezaznamená jen použití lokální břidlice, ale zapojení vlastní rodiny a místní komunity sousedů, i když možná mnohem nenápadnějším způsobem, než se v současném umění často děje. Tím se celá její práce stává mnohem přesvědčivější a nespekulativnější.

Ve chvíli kdy píšu tento text, jsem finální instalaci neviděl, tedy jen z konzultací a ukázek, tuším jak by celé dílo mohlo dopadnout. Chovám ale velkou naději, že se ve výsledné instalaci, povede spojit jemné kresby na břidlici, haptické a čichové kvality, materiálová bohatost a všechny významové roviny v jeden funkční celek, který divákovi, jakkoli zorientovanému, způsobí zážitek.

Její práci považuji za velmi zdařilou a navrhuji hodnocení 1